

men fra Statens Side, hvis De ikke kan trænge alvorligt igjennem og see, hvilket Udbytte den faaer af sine Midler, er det en Feil at indlade sig paa hele dette Understøttelses-system. Vi have i en Overgangstid maattet blive staaende derved; vi ere i en Række af Aar gjennem Finanslovene komne til visse indskrænkede Summer, som offres i Erkjendelsen af, at det er en Overgangsperiode — lad os nu ikke begynde at bevæge os ud over disse Summer, lad os blive indenfor Begrænsningen, lad Ministeriet finde Leilighed til at stifte og dele mellem de forskjellige Formaal, lad det ene Aar give til det ene og det andet Aar til det andet, men lad det vide, at det maa blive staaende indenfor disse Summer, og at det vil møde Modstand, naar det gaar udenfor dem. Vi ville ellers blive trængte fra alle mulige Sider, Enhver vil med lige Ret gjøre sin særlige Betragtning af Forholdet gjældende, og Staten vil gaar over til at blive noget Andet end det, der er dens eiendommelige Natur. Vi vilde desuden ved at gaar denne Vej med Bevillinger belejre Ministeriet med en saadan Masse Ansøgninger af alle Arter, at vi kom til at oprette nye Contoirer blot for at kunne besvare og affærdige Ansøgningerne. Ibet jeg omtaler dette, skal jeg udtale et Par Ord om Understøttelsen til Provst Krarup og Lieutenant Busch i Anledning af deres Forsøg paa at indføre et nyt Gjødnings-system her i Landet. Naar Mænd ville foretage Noget af den Art og ville have Understøttelse dertil af Statskassen, saa skulle de ikke begynde med at gjøre Forsøget og bagefter komme og forlange Understøttelse, men de skulle begynde med at forlange Understøttelsen og derved faae Foretagendet strax bebømt; — og nu vil jeg, saalidt Landmand jeg end er, paastaar, at Enhver for 4 Aar siden kunde vide, at det, selv paa de Steder, hvor denne Gjødningsmaade var forsøgt, var i høi

Grad tvivlsomt, om den var nyttig, og den, som ikke har vidst det, har ikke havt det allerminste Kjendskab til, hvad der foregik. Det var i allerhøieste Grad tvivlsomt, om Sagen i sig selv var praktisk god; der var Ingen, der tvivlede om, at det lod sig udføre, men ved praktisk god forstaaer jeg, at det kunde lønne sig. Ligesaa nyttigt som det nu er at indføre, hvad der kan føre til et heldigt Resultat, ligesaa urigtigt er det at friste Folk ind paa en Bane, hvor de ødelægge sig. Begynde vi med at give Understøttelse til Folk, som paa egen Haand have forsøgt Ting af den Art, der ere glipede, saa ville Mange gjøre det Samme; deres Indbildningskraft vil lede dem til at troe, at der er Binding derved, og naar de have gjort et Misgreb, ville de komme her for dog at see at redde noget af Stumperne. Det er ikke Statens Opgave, det kan det ikke være, og det er allerede en ikke ringe Ting, om her kan findes Anledning til at gjøre den af Udvalget foreslaaede Udgift paa 1000 Rd. — Det er allerede bleven bemærket af Ordføreren, at der ved en Mands Død er bleven en ikke saa ganske ringe Sum ledig, som i en lang Række af Aar har været givet til en Planteskole i Sjælland, og denne vil jo kunne faae Anvendelse; thi i denne Henseende staaer det jo Ministeriet frit for at gjøre, hvad det vil.

Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længe, thi jeg kan meget rolig finde mig i, om Udvalgets Forslag ikke skulde blive antagne; men jeg skal endnu engang bede netop de ærede Herrer af Landbostanden at være meget tilbageholdne med, hvad de votere just til Landbointeressers. Det er jo en Ting, der idelig og idelig klinger for vore Øren, at Landbostanden er for talrig og mægtig i dette Thing; viis, at vi ikke misbruge den Magt, som her er tilstede, for at man ikke siden skal faae nok et Paastud til at ville bringe os ud deraf.